
Foto instantània - Polaroid -Instax - Zink

Autor:

Data de publicació: 02-01-2018

Fotografies realitzades amb pel·lícula instantània.

A l'esquerra superior: foto completament no exposada. A la part superior dreta: foto desenvolupada completament exposada. A la part inferior esquerra: una foto com els opacifiers es buida: la foto ja està completament desenvolupada a sota. A la part inferior dreta: una foto no desenvolupada, amb productes químics encara a la bossa a la part inferior.

La pel·lícula instantània és un tipus de pel·lícula fotogràfica introduïda per Polaroid que s'utilitza en una càmera instantània (i, amb maquinari d'accessoris, moltes altres càmeres fotogràfiques professionals). La pel·lícula conté els productes químics necessaris per al desenvolupament i la fixació de la fotografia, i la càmera instantània exposa i inicia el procés de desenvolupament després d'haver pres una fotografia.

En les càmeres instantànies Polaroid anteriors, la pel·lícula s'extreu mitjançant rodets que trenquen una beina que conté un reactiu que es reparteix entre el negatiu exposat i el full positiu receptor. Aquest sandvitx de pel·lícula es desenvolupa durant un cert temps després de la qual el full positiu es desmarca del negatiu per revelar la foto desenvolupada. El 1972, Polaroid va introduir una pel·lícula integral, que va incorporar el temps i la recepció de capes per desenvolupar i reparar automàticament la foto sense cap intervenció del fotògraf.

La pel·lícula instantània està disponible en mides de 24 mm × 36 mm (0,94 in × 1,42 in) (semblant a 135 pel·lícules) de fins a 50,8 cm × 61 cm (20 en × 24), amb les mides de pel·lícula més populars per a instantànies de consum sent aproximadament 83 mm × 108 mm (3.3 en × 4.3 in) (la imatge és més petita ja que està envoltada per una vora). La primera pel·lícula instantània es va distribuir en rotlles, però posteriorment, les pel·lícules actuals es subministren en paquets de 8 o 10 fulls i pel·lícules individuals per a càmeres de gran format amb una posterior compatible.

Tot i que la qualitat de la pel·lícula instantània integral no és tan bona com la pel·lícula convencional, es desmarca la pel·lícula en blanc i negre i, en menor mesura, la pel·lícula de color es va apropar a la qualitat dels tipus de pel·lícules tradicionals. Es va utilitzar una pel·lícula instantània on no era desitjable esperar que es completés i processés un rotlle de pel·lícula convencional, per exemple, documentant proves en l'aplicació de la llei, en assistència sanitària i aplicacions científiques, i produint fotografies per a passaports i altres documents d'identitat o simplement per veure instantànies immediatament. Alguns fotògrafs utilitzen la pel·lícula instantània per fer proves, per veure com es busca un tema o configuració abans d'utilitzar la pel·lícula convencional per a l'exposició final. La pel·lícula instantània també és utilitzada pels artistes per aconseguir efectes que són impossibles de dur a terme amb la fotografia tradicional, manipulant l'emulsió durant el procés de desenvolupament o separant l'emulsió de la imatge de la base

cinematogràfica. Pel que fa a la fotografia digital , la pel·lícula instantània ha estat suplantada per a la majoria dels usos, cosa que permet visualitzar el resultat immediatament en una pantalla o imprimir-se amb impressores de sublimació de colorants , injecció de tinta o làser .

La pel·lícula instantània destaca per haver tingut una gamma més àmplia de velocitats de pel·lícula que altres pel·lícules negatives de la mateixa era, havent estat produïdes en ISO 4 a ISO 20,000. [cita requerida] Els formats actuals de pel·lícules instantànies solen tenir un ISO entre 100 i 1000. [cita requerida]

Dues empreses fabriquen pel·lícules instantànies: Fujifilm (pel·lícula integral Instax per a les seves càmeres Instax) i Polaroid Originals (anteriorment anomenat The Impossible Project) per a càmeres Polaroid més antigues (600, SX-70, Spectra i 8 × 10) i les seves càmeres I-Type .

Continguts

1 Com funciona

- 1.1 Pel·lícula de rotllo / embalatge
- 1.2 Pel·lícules de color restes
- 1.3 Pel·lícula integral
- 1.4 Pel·lícula de color additiu

2 Marques de cinema

2.1 Polaroid

- 2.1.1 Preservació
- 2.1.2 Fi de producció
- 2.1.3 Pel·lícula integral
- 2.1.4 Packfilm
- 2.1.5 Rollfilm
- 2.1.6 Full de pel·lícula
- 2.1.7 PolaChrome
- 2.1.8 20x24
- 2.1.9 40x80
- 2.1.10 Diversos films

2.2 Kodak

2.2.1 Pel·lícula instantània alternativa de Kodak

2.3 Fujifilm

- 2.3.1 Pel·lícula integral
- 2.3.2 Packfilm

2.4 El Projecte Impossible / Originals Polaroid

- 2.5 PLR IP Holdings, LLC
- 2.6 New55 FILM

-
- 3 Toxicitat
 - 4 Vegeu també
 - 5 Referències
 - 6 Enllaços externs

Com funciona

La pel·lícula positiva instantània (que produeix una impressió) utilitza la transferència de difusió per moure els colorants del negatiu al positiu a través d'un reactiu. El procés varia segons el tipus de pel·lícula.

Roll / pack film

El 1947 Edward H. Land va introduir el procés Polaroid-Land. [1] Les primeres pel·lícules instantànies produïen fotos de tons sépia. [2] Un full negatiu s'exposa a l'interior de la càmera, alineat amb un full positiu i espremut a través d'un conjunt de corrons que disseminen un reactiu entre les dues capes, creant un "sandvitx" de pel·lícula en desenvolupament. El negatiu es desenvolupa ràpidament, després del qual alguns dels grans d'halet d'argent no exposats (i la imatge latent que conté) es solubilitzen pel reactiu i es transfereixen per difusió del negatiu al positiu. Després d'un minut, depenent del tipus de pel·lícula i la temperatura ambient, el negatiu es desenrotlla per revelar la foto que es va transferir al full de recepció. [3] Es van produir veritables pel·lícules en blanc i negre a l'any 1950 després de superar els problemes amb l'estabilització de la química. [2]

Subtractive color films

La pel·lícula de color és molt més complexa a causa de diverses capes d'emulsió i tints. El negatiu es compon de tres capes d'emulsió sensibles als colors primaris (vermell, verd i blau), cadascuna amb una capa de colorant per sota del color complementari (cian, magenta i groc). Una vegada que la llum exposa el negatiu, el reactiu es distribueix entre el negatiu i el positiu i la capa de tintura en desenvolupament migra a la superfície positiva on es forma la foto. Les capes d'emulsió exposades al seu color respectiu bloquegen el colorant complementari que hi ha a sota, reproduint el color original. Per exemple, una foto d'un cel blau exposaria l'emulsió blava, bloquejant tot el colorant groc sota d'ell i permetent que les capes de colorant magenta i cian migraran cap al positiu per formar blau. [3]

Pel·lícula integral

Aquest procés és similar a la subtractiva pel·lícula instantània en color amb temps afegit i capes receptores. La solució de Land consistia a incorporar un opacificador, que s'escurçaria quan es va expulsar de la càmera, i que quedés clar per revelar la fotografia. [2] La pròpia pel·lícula integral totes les capes per exposar, desenvolupar i reparar la foto en un sobre de plàstic i un marc associat a una foto de Polaroid.

Pel·lícula de color additiu

La pel·lícula additiva (com la pel·lícula de pel·lícula Polavision i Polachrome) utilitza una màscara de color de línies transparents microscòpicament fines de color vermell, verd i blau (3000 línies per polzada) i una capa d'emulsió en blanc i negre per reproduir imatges en color en la pel·lícula de transparència. Els desenvolupadors de tints resultants (emulsió no exposada) bloquegen els colors no necessaris i projecten el color o la combinació de colors que es formen a la imatge resultant. Atès que les línies estan tan a prop, l'ull humà combina fàcilment els colors primaris per formar el color correcte, igual que una pantalla LCD o televisió. Per exemple, una foto d'una flor groga exposaria l'emulsió sota les màscares vermelles i verdes i no la màscara blava. El procés de desenvolupament va eliminar l'emulsió exposada (sota les màscares vermelles i verdes) i va difondre el desenvolupador de tints no exposat (sota la màscara blava) a la capa receptora, el que impedí que la llum arribés. Això va donar com a resultat que la llum projectada brillava a través de les màscares vermelles i verdes, però no la màscara blava, creant el color groc. A causa de la densitat del film, les velocitats del film eren necessàriament lentes. Es va requerir una alta precisió per a la producció d'aquesta pel·lícula.

Marques de cinema

Polaroid

Un tir de mostra de Polaroid Type 600, ISO 640, pel·lícula en color

Polaroid Corporation va inventar i produir la més àmplia gamma de pel·lícules instantànies. La pel·lícula Roll es va distribuir en dos rotllos negatius i positius diferents i es va desenvolupar a l'interior de la càmera. Va ser introduït el 1948 i es va fabricar fins a 1992. La pel·lícula va ser introduïda el 1958 pel 4x5 "pel·lícula número 500. Cada full conté una pot de reactiu, negativa i receptiva positiva, i es va carregar per separat i es va desenvolupar fora de la pel·lícula. Polaroid va presentar una pel·lícula instantània de 8x10 ". La pel·lícula Pack es va distribuir en un paquet de pel·lícules que contenia fulls negatius i positius i es va desenvolupar fora de la càmera. Va ser introduït el 1963. La pel·lícula integral també es distribueix en un paquet de pel·lícules, però cada sobre de pel·lícula conté totes les capes químiques per exposar, desenvolupar i reparar la foto. Va ser introduït el 1972.

Polavision va ser una pel·lícula cinematogràfica instantània. Polavision va ser introduïda per Polaroid el 1978, amb un format d'imatge similar a la pel·lícula Super 8 mm , i basat en un procés de color additiu. Polavision va requerir una càmera específica i un visor de tauletes, i no va ser un èxit comercial, però va conduir al desenvolupament d'un film instantani de 35 mm de corredissa . La pel·lícula de Polavision s'ha eliminat del mercat. Polachrome va ser una pel·lícula de 35 mm fàcil de desenvolupar, disponible en color, monocrom i "blau" (aquest últim destinat a fer cartes de títol). Cada rotllo de pel·lícula va venir amb un cartutx que conté productes químics en desenvolupament que es pressionaven entre la pel·lícula i una cinta de revelació mitjançant una màquina manivada a mà anomenada AutoProcessor. El processador automàtic era molt barat i no requeria una habitació fosca; els resultats van ser una mica variables, la resolució no era tan bona com la pel·lícula convencional a causa de la matriu de petits filtres vermells, verds i blaus necessaris per fer que l'emulsió monocromàtica funcionés en color, i la sensibilitat fos baixa, fins i tot per a la pel·lícula de diapositives; En llum de tungstè, Polachrome CS està classificat en ISO 40. Es va introduir el 1983.

Els paquets de pel·lícules integrals Polaroid solen contenir una bateria elèctrica "Polapulse" plana, que potencia els sistemes de la càmera, inclosos els mecanismes d'exposició i centratge, flash electrònic i un motor d'expulsió de pel·lícula. La inclusió de la bateria dins del paquet de pel·lícules garanteix una nova bateria disponible amb cada nou paquet de pel·lícules.

Polaroid ja no produeix una pel·lícula instantània. S'ha convertit en una organització que llicencia el seu nom de marca a altres fabricants. Un exemple d'això és la càmera Polaroid 300, que és una insígnia Fuji Insagi de Polaroid. La pel·lícula Polaroid PIF-300 és essencialment la nova pel·lícula de Fuji Instax.

Preservació

Polaroids té els mateixos estàndards d'emmagatzematge segons ISO 18920: 2000 com qualsevol altra fotografia. [4] Les condicions d'emmagatzematge regulars han de ser inferiors a 70 graus Fahrenheit i entre un 50% i un 30% d'humitat relativa (RH). L'emmagatzematge en fred (0 graus de Fahrenheit òptim) no és útil a menys que es pugui controlar RH i l'emmagatzematge en fred RH és generalment més sec del que es requereix. La RH inferior al 30% crearà un entorn molt sec i pot fer que la fotografia s'encalli. Una transferència Polaroid elimina l'emulsió del suport de plàstic i productes químics residuals, oferint una forma alternativa de conservació.

Fi de producció

Al febrer de 2008, Polaroid (aleshores sota el control de Thomas J. Petters de Petters Group Worldwide) va anunciar que cessaria la producció de tota la pel·lícula instantània; l'empresa va tancar tres fàbriques i va acomiadar a 450 treballadors. [5] Les vendes de pel·lícules químiques per part de tots els fabricants han disminuït almenys el 25% anual des del 2000, [cita requerida], però un nou naixement d'interès entorn de Fujifilm i, en particular, les pel·lícules The Impossible Project van complir la demanda al mercat.

Pel·lícula integral

Polaroid Type 667 ISO 3000

Les càmeres SX-70 (pel·lícula integral, es desenvolupa automàticament, 3.1 × 3.1 polzades)
600 càmeres (pel·lícula integral, es desenvolupa automàticament, 3.1 × 3.1 polzades)

Spectra / Image / 1200 càmeres (pel·lícula integral, es desenvolupa automàticament, 3.6 × 2.9 polzades)
Captiva / Vision (pel·lícula integral, per a Captiva i Joycam, 4.4 × 2.5 polzades, 11.1 × 6.4 cm)
i-Zone (pel·lícula integral, per a i-Zone, Tomy Xiao, 1.5 × 1 polzada, 3.6 cm × 2.4 cm)
i-Zone200 (pel·lícula integral, només per a i-Zone200, 1,5 × 1 polzada, 3,6 cm × 2,4 cm)
Tipus de 330 sèries AutoFilm (pel·lícula integral per a ús Polaroid CB-33 back, 3¼ × 4¼ inch). [cita requerida]

Packfilm

Una fotografia a la pel·lícula de tipus 100 presa amb un Polipoid Miniportrait

Packfilm de sèrie de 100 tipus per a càmeres de terres (desenvolupament cronometratge cronometratge, de vegades anomenat tipus 660, 10.8 × 8.3 cm; 4.25 × 3.25 polzades)

Tipus packfilm de 550 sèries, 4 × 5 polzades, per Polaroid 550 pel·lícules posteriors. Presentat el 1981.

Packfilm de la sèrie 80, de 8,3 × 8,6 cm (3¼ × 3: 8 polzades). Introduït el 1971; reintroduït el 2003. [cita requerida]

Rollfilm

Polaroid Type Land Roll Film ISO 3000, vençut el juny de 1962

Tipus de pel·lícula de rodatge de 20 sèries, per "The Swinger" (2½ "× 3¼"). Introduït el 1965, discontinuat el 1979.

Pel·lícula de rodatge de tipus 30, per "Highlander" (80, 80A, 80B) i J33 Electric Eye (2½ "× 3¼"). Introduït el 1954, discontinuat el 1979.

Tipus de pel·lícula de rodatge de 40 sèries (3¼ "× 4¼") 8 exposicions per rotllo (per a tipus monocrom, 6 exposicions per polacolor tipus 48), per a la majoria de les càmeres Polaroid realitzades abans de 1963. Introducció a 1948, interrompuda 1976 (Polacolor) i 1992 (monocrom) .

Fulla de pel·lícula

Tipus 50 fulls de la sèrie per a 4 × 5 polzades de gran format (desenvolupament de temps de descamació, tots els graus professionals)

Tipus 800 fulls de la sèrie per a càmeres de 8 × 10 polzades, processadors, Daylabs i altres propòsits. [cita requerida]

PolaChrome

Pel lícula instantània Polachrome

PolaBlue, PolaChrome CS, PolaChrome HCP, PolaGraph HC i PolaPan CT eren pel·lícules de diapositives instantànies de 35 mm. [cita requerida]

20x24

20x24 P3 PolaColor, 20x24 P7 PolaColor i 20x24 PolaPan. [cita requerida]

40x80

PolaColor ER 40x80, ISO 80, color

Misc film

Pel·lícula de transparència Polaroid IJT-100, pel·lícula radiogràfica tipus 1001 i pel·lícula radiogràfica Type 3000X. [cita requerida]

Kodak

Un paquet de la pel·lícula instantània de Kodak PR-10 Satinlux.

Kodak va fabricar el component negatiu de la pel·lícula instantània de Polaroid entre 1963 i 1969, quan Polaroid va decidir fabricar la seva pròpia. El pla original de Kodak era crear productes instantanis tipus packfilm. Hi va haver molts prototips i proves de la pel·lícula amb moltes demostracions privades al seu tauler. Els plans van canviar quan Polaroid va llançar en 1972 la pel·lícula tipus integral amb la introducció del sistema SX-70. Kodak va decidir retirar els plans de llançament de packfilm i centrar-se en un procés de tipus integral. Uns anys més tard, Kodak va presentar els seus propis productes de pel·lícules instantànies el 1976, que era diferent de Polaroid's de diverses maneres: [6]

La pel·lícula instantània de Kodak va quedar exposada des de la part posterior sense mirall, al contrari de la pel·lícula de Polaroid que es va exposar des del frontal amb un mirall per invertir la imatge. Kodak va utilitzar un acabat mat al davant, fet possible exposant la pel·lícula a través de l'esquena. La pot negativa i buida es pot eliminar eliminant-la de la part posterior de la impressió. A diferència dels paquets de pel·lícules integrals de Polaroid, Kodak's no contenia una bateria i utilitzava bateries convencionals. La pel·lícula PR 10 de Kodak ha tingut problemes lleugers d'estabilitat. [7]

Polaroid va presentar una demanda contra Eastman Kodak a l'abril de 1976 per la infracció de deu patents que Edwin Land i altres van incloure en el seu equip de desenvolupament relacionat amb la fotografia instantània. El setembre de 1985, el Tribunal de Districte dels Estats Units de Massachusetts va dictaminar que set patents eren vàlides i infringides, dues eren invàlides però infringien, i una era vàlida però no infringida per Kodak. Kodak va apel·lar, però va ser denegat i es va posar en vigència un mandat per prohibir la producció de la seva pel·lícula i càmeres instantànies. L'acusació de Kodak a la Cort Suprema va ser denegada uns mesos més tard, i el gener de 1986, Kodak va anunciar que ja no produiria la seva línia de productes. El 1991, Polaroid va rebre US \$ 925 milions en danys de Kodak. [8]

Alternativa de la pel·lícula instantània de Kodak

Mentre que les pel·lícules instantànies de Kodak s'han interromput, la pel·lícula instantània de Fuji disponible a Japó des dels anys vuitanta és molt similar a la de Kodak. Les imatges són de la mateixa mida, el cartutx és gairebé igual, amb algunes modificacions plàstiques fàcils; la pel·lícula de la sèrie Fuji Fotorama es pot adaptar. Va ser el més proper al Kodak amb l'ISO a 160, molts dels controls de brillantor de la càmera es poden ajustar per treballar amb els diferents ISO; No obstant això, la sèrie FI-10 va ser interrompuda als anys noranta. Les pel·lícules instantànies ISO 800 més ràpides també funcionaran, però requerria l'ús d'un filtre al cartutx o al lent de la pel·lícula.

Fujifilm

Vegeu també: Instax

A Japó, Fujifilm va introduir la seva pròpia línia de productes fotogràfics instantanis el 1981, començant per la línia de càmeres Fotorama . El nom de Fotorama prové de fotografia i panoràmica, ja que la pel·lícula era de gran format en comparació amb la pel·lícula Polaroid SX-70/600. Aquestes pel·lícules integrals es van desenvolupar de forma similar a la de Kodak amb la capa posterior. Això va suposar un gran problema per a Fujifilm a causa del litigi en curs entre Kodak i Polaroid. Polaroid també té un vestit independent amb Fujifilm i les seves patents instantànies de cinema a Japó. Quan Kodak va perdre, Fujifilm va poder treballar amb Polaroid per permetre que les seves càmeres i pel·lícules romanguessin al mercat, [9] sempre que tinguessin un acord per compartir tecnologia. Polaroid es va interessar a expandir-se als mitjans magnètics en el boom de l'era de la cinta de vídeo i havia adquirit una empresa anomenada MagMedia Ltd. Fujifilm té una llarga història en mitjans magnètics que data de mitjans dels anys cinquanta. Això va portar a Polaroid a tenir accés als extrems de Fujifilm, productes electrònics, de cinta de vídeo i de disc magnètics. Això va permetre a Fujifilm accedir a la tecnologia de pel·lícules de Polaroid.

A mitjan anys vuitanta, Fujifilm va introduir la sèrie ISO System 800 més alta, seguida de la sèrie ACE a mitjan anys noranta. L'ACE instantània és gairebé idèntica al sistema 800, l'única diferència és que el disseny del cartutx de plàstic a l'ACE no conté el mecanisme de molles (el moll es troba a la càmera). La major part d'aquests productes estaven disponibles només al mercat japonès, fins que el llançament de la sèrie de càmeres Instax va ser llançat en 1998. Fujifilm originalment volia llançar la sèrie Instax a nivell mundial, incloent Amèrica del Nord i Europa simultàniament, [10] però va decidir treballar amb Polaroid a la meua càmera basada en el Instax mini 10 per al mercat nord-americà; mentre que Canadà va obtenir el Instax Wide 100. Un altre producte va ser la pel·lícula Instax Pivi de Fujifilm per a la seva impressora portàtil alimentada per bateries que es va posar a disposició dels que volien imprimir des del telèfon mòbil a través d'infrarojos, USB i Bluetooth.

Un Fuji FP-14, dissenyat per utilitzar-lo com a càmera de passaport

Fujifilm fabrica pel·lícules de paquet per als seus sistemes de càmeres de passaports i havia estat disponible fora de Japó des de mitjan anys vuitanta. No van sorgir problemes legals amb la pel·lícula d'Fuji apartant les pel·lícules instantànies ja que les patents de Polaroid havien expirat. Encara que era molt popular a Austràlia com una alternativa més barata a Polaroid, [cita requerida] en general no era massa conegut a causa d'un domini de Polaroid en la majoria de països. El 2000, Fuji va decidir canviar la forma en què fabriquen la pel·lícula d'embalatge, fent que tot el paquet de plàstic en comptes d'una combinació de metall i plàstic. Fujifilm va anunciar a PMA 2003 que la pel·lícula pack seria posada a disposició del mercat nord-americà.

Amb la suspensió de la pel·lícula instantània Polaroid el 2008, Fuji va començar a exportar més productes de pel·lícules instantànies als mercats d'ultramar, començant per oferir una gran varietat de pel·lícules de paquet. Al novembre de 2008, el format Instax Wide estava disponible als Estats Units amb la càmera Instax 200. [11] La mini sèrie Instax miniatura de les càmeres i pel·lícules es va fer disponible als Estats Units durant la segona meitat de 2009, amb els mini 7s, [12] a més, un Instax 210 actualitzat va substituir l'Instax 200. L'FP-100b45 de Fujifilm es va anunciar al setembre de 2009 per al mercat nord-americà. [13] El FP-3000b45 va arribar al mercat nord-americà al gener de 2011, després que Fujifilm Japó va deixar de fabricar FP-100b, però va ser interrompuda el 2012. [14] A finals de 2012 Fujifilm va suspendre el FP-3000B, [15] seguit de la interrupció de FP-100C a la primavera de 2016. [16] [17] A l'abril de 2017, Fujifilm va anunciar el format Instax SQUARE 1: 1 i la càmera Instax SQ10 compatible. [18] [19]

Les pel·lícules instantànies de Fujifilm inclouen:

Àrees d'imatge de la instaxi mini de Fujifilm contra Polaroid / Impossible Type 600

Instax Wide series ISO 800 pel·lícules

Instax Mini sèrie ISO 800 pel·lícules

Instax Square sèrie ISO 800 pel·lícules

Pel·lícules ISO 800 de la sèrie. Compatible amb la sèrie de càmeres instantànies de Fotorama ACE de Fujifilm. Discontinuada juny de 2010.

800 sèries de cinema ISO 800. Compatible amb les càmeres instantànies de la sèrie 800 de Fotorama de Fujifilm. Descatalogat 2010.

F Series ISO 160. Compatible amb càmeres instantànies de la sèrie Fotorama F. Discontinuada a mitjan anys noranta.

Diverses pel·lícules discontinuades; FI-160 ISO 160 (89x114 mm) per utilitzar amb MS-45 4x5 instantània. [cita requerida]

Packfilm

3 1/4 en x 4 1/4 de (83 mm x 108 mm). Compatible amb Polaroid Type 100 packfilm (també conegut com "Tipus 660"). Descatalogada febrer 2016. [16]

4 en x 5 en (100 mm x 130 mm). Per utilitzar-lo al suport Fujifilm PA-45. Compatible amb versions Polaroid Type 550 de 4x5 packfilm de full de tipus 50. Descatalogat 2016. [20])

The Impossible Project / Polaroid Originals

Article principal: Polaroid Originals

Filmat a Impossible Project PX600 Silver Shade UV + pel·lícula

Un grup anomenat Impossible Project va adquirir l'antiga fàbrica i equipament de Polaroid a Enschede , als Països Baixos . [21] [22] En el seu lloc web [23] afirmen:

El nostre objectiu és tornar a iniciar la producció de la pel·lícula instantània analògica per a càmeres Polaroid vintage el 2010.

i

"La missió Impossible no és reconstruir la pel·lícula Polaroid Integral sinó, (amb l'ajuda dels socis estratègics) per desenvolupar un nou producte amb noves característiques, que consisteix en nous components optimitzats, produïts

amb una moderna configuració moderna. Un material analògic innovador i fresc , venut sota un nou nom de marca que coincidirà perfectament amb el re-posicionament global de Integral Films ".

El 22 de març de 2010, es va anunciar que van tenir èxit en la fabricació de pel·lícules instantànies compatibles amb càmeres instantànies Polaroid SX-70/600. S'han anunciat dos nous productes: PX100 i PX600. La seva pel·lícula instantània PX100 Silver Shade és un reemplaçament monocromàtic manipulable de la pel·lícula instantània de la marca Polaroid compatible amb càmeres SX-70, mentre que la pel·lícula instantània PX600 Silver Shade és compatible amb 600 càmeres. [citació necessària] Aquesta fórmula ha estat suplantada per millors pel·lícules.

L'empresa, anomenada Polaroid Originals el 2017, produeix 600, SX-70, Spectra i 8 x 10 paquets de color i monocrom amb una varietat de fronteres de colors. També produeix paquets de pel·lícules I-Type que difereixen dels paquets de 600 tradicionals en la seva omisió de la bateria (per tant, la reducció de costos), per a la seva càmera Impossible I-1 (llançada el 2016) i la seva càmera Polaroid OneStep 2 (anunciada el 2017). [24] [25] [26]

PLR IP Holdings, LLC

Summit Global Group, amb la marca Polaroid, va produir una càmera fotogràfica instantània i una pel·lícula que començava amb el Polaroid PIC 300, basat en la Instaxi Mini 7 de Fujifilm.

300, ISO 800, color (una nova versió de Fujifilm Instax Mini 7)

New55 FILM

Una empresa anomenada New55 Holdings, LLC, ("New55 FILM") amb seu a Ashland, Massachusetts, està oferint al mercat un material 4x5 negatiu i negatiu en blanc i negre que està exposat i processat en un titular Polaroid 545. New55 PN proporciona una impressió positiva i un negatiu de 4x5 que es pot escanejar, contactar-se en paper o ampliar-lo.

Toxicitat

Els productes químics líquids per al procés de desenvolupament que figuren en els fulls de fotos instantanis més comuns són càustics i poden causar cremades químiques . Per a aquest líquid, la recomanació de fabricació pot ser evitar el contacte amb la pell i quan es faci contacte amb la pell es faci rentar immediatament amb molta aigua. [27] [28] Algunes pel·lícules instantànies han utilitzat reactius menys comuns i han tingut diferents respostes suggerides.

Vegeu també

Format de pel·lícula
Pel·lícula fotogràfica
Polaroid tipus 55
Càmera instantània

Referències

Ritzenthaler, Mary Lynn, Gerald J. Munoff i Margery S. Long. Arxius i manuscrits: Administració de col·leccions fotogràfiques. Sèrie Bàsica Manual SAA. Chicago: Societat d'Arxivers d'Amèrica, 1984.

"Edwin Land i Polaroid Photography" . ACS.org . American Chemical Society . Obtingut el 18 de gener de 2017 .

Jim Skelton. "La col·lecció de Polaroid de Jim: com funciona la pel·lícula" . Polaroids.theskeltons.org . Obtingut 2016-01-01 .

Albright, G. & Fischer, M. Atenció a les fotografies. Obtingut el 18 de febrer de 2008, del lloc web del Centre de Conservació de Documents del Nordeste: [1] Arxivat el 15 d'abril de 2008 a la Machine Wayback .

Associated Press 8 de febrer de 2008

"The Land List - No-Polaroid Instant Cameras" . Rwhirled.com. 2004-03-06. Arxivat des de l'original el 2016-01-06 . Obtingut 2016-01-01 .

Wilhelm, Henry i Carol Brower. La permanència i la cura de les fotografies en color: gravats en color tradicionals i digitals, negatius de color, diapositives i imatges en moviment. Grinnell: Edició de preservació, 1993.

"The Lost Instant Camera: Kodam's Kodak's Kodak" . Lomogrohy. 6 de gener de 2012 . Obtingut el 29 de gener de 2017 .

Los Angeles Times el 25 de juliol de 1986

"Fuji pot entrar al mercat de cinema instantani" . EUROPA: Nytimes.com. 1998-10-31 . Obtingut 2016-01-01 .

"Fujifilm porta la càmera i la pel·lícula instantanis Instax 200 al mercat nord-americà" . Fujifilmusa.com . Obtingut 2016-01-01 .

"Fujifilm porta una càmera instantània INSTAX mini 7S a EUA" . Fujifilmusa.com . Obtingut 2016-01-01 .

"Fujifilm porta la pel·lícula instantània en blanc i negre FP-100B 4X5 al mercat nord-americà" . Fujifilmusa.com . Obtingut 2016-01-01 .

"Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord", Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord B & W Fuster FP-3000B 45 SUPER SPEEDY ?? ? ? ? ? ? ?" . Fujifilm. 29 de setembre de 2011 . Obtingut el 18 de gener de 2017 .

<https://www.fujifilm.eu/uk/news/article/news/fujifilm-announces-fp-3000b-discontinuation>

"? ? ? ? ? ? ? ? ? ? FP-100C ? ? ? ? ? ? ? ?" . Fujifilm. 29 de febrer de 2016 . Obtingut el 17 de gener de 2017 .

<http://www.fastcompany.com/3057289/the-last-film-for-millions-of-classic-polaroid-cameras-is-about-to-go-away>

"instax SQUARE film - Fujifilm Global" . fujifilm.com . Obtingut el 27 d'abril de 2017 .

"instax SQUARE SQ10 - FUJIFILM" . instax.com . Obtingut el 27 d'abril de 2017 .

Williams, Sarah (14 de novembre de 2014). "La interrupció de pel·lícula instantània Fuji 3000b per Fujifilm" . Fstoppers . Consultat el 18 de de gener de 2017 .

Wright, Mic (14 de setembre 2017). "El Projecte Impossible: Portar de tornada Polaroid" . Amb connexió de cable . Consultat el 4 de novembre de 2009 .

<http://bits.blogs.nytimes.com/2009/01/22/polaroid-fans-new-film-old-cameras/?hp>

<http://www.the-impossible-project.com/El-Projecte-Impossible-web> - Empresa que afirma haver comprat la fàbrica Polaroid

"Polaroid viu de nou amb nova marca i OneStep 2 de la càmera instantània" Daven Mathies,Tendències Digitals, 13 de setembre de 2017. 14 setembre 2017 Consultat

"La primera càmera instantània Polaroid en una dècada és adorable" Siguin O'Kane,The Verge, 13 de setembre de 2017. 14 setembre 2017 Consultat

"Polaroid Originals llança amb Nova OneStep 2 càmera i del tipus de pel·lícula" Michael Zhang, Petapixel 13 de setembre de 2017. 14 de setembre de 2017 Consultat

"Butlletí d'Informació del producte - Fuji instantània en color de Cinema de Nova FP-100C / FP-100C de seda" (PDF) . Consultat el 2016.01.01 .

Enllaços externs

Wikimedia Commons alberga contingut multimèdia sobre la pel·lícula instantània .

Patent dels Estats Units 2543181 , Edwin H. Land , "producte fotogràfic que comprèn un recipient rompible que porta un procés fotogràfic", concedida el 1951.02.27

Informació sobre el paquet de pel·lícula Polaroid

No Polaroid pel·lícula instantània , un resum d'altres fabricants de càmeres de pel·lícula instantània

Música vídeo gravada en la seva totalitat en la pel·lícula Polaroid Spectra

Una galeria web dels fotògrafs instantanis

Polaroid-Art SX-70 Polaroid galeria d'art.

Disponible la pel·lícula polaroid Integral, 4 × 5, 8 × 10, Packfilm, càmeres i accessoris.